

5. Přečtěte nejprve podstatná jména, která se skloňují podle vzoru **pán**, a potom ta, která se skloňují podle vzoru **muž**.
jedlík, krokodýl, dobytek, červ, hráč, hasič, jestřáb, brankář, hroznýš, lín, bratranec, motýl

6. Skloňujte společně slovní spojení oba naši lovečtí psi.

1. p. _____ v závodě zvítězili.
2. p. Bez _____ obvykle na procházku nechodíme.
3. p. K **oběma** _____ se přidal ještě sousedův Rek.
4. p. Koupili jsme krmivo pro _____.
5. p. _____!
6. p. Ota každému vyprávěl o **obou** _____.
7. p. Vrátili jsme se s **oběma našimi loveckými** _____.

7. Slova v závorkách dejte do náležitého tvaru.

Starosta projednal s oběma (stavitel) stavbu nové samoobsluhy. Všichni (cvičenec) nastoupili i se svými (cvičitel). Lesy byly po ránu plné (houbař). Osada (chatař) se jmenuje Na Výsluní. Redakce novin uspořádala besedu s mladými (dopisovatel). Oskar má rád sladké, chtěl by být (cukrář). Musíš jít tento týden k (holič).

8. Určete **rod** (případně **životnost**), **číslo**, **pád** a **vzor** vyznačených podstatných jmen a doplňte jejich koncovky. Všimněte si podstatných jmen, která se skloňují podle vzoru **muž**, ale v 1. p. č. mn. mají koncovku **-é**, např.: **obyvatelé**.

Hrady se pro **návštěvníky** otvírají obvykle v dubnu. Honza patří mezi třídní **šprýmaře**. Děti, odevzdávejte **výkresy**! Vyzýváme **žadatele**, aby si vyzvedli přihlášky. Dostavili se všichni **žadatelé**? Na **polích** žijí sysli. V rádiu jsem slyšela své oblíbené **hlasatele**. Byli tam všichni **hlasatelé**? Poslechl jsem svého **učitele**. Naši **učitelé** s námi hráli fotbal. Blesky křižují oblohu a **hromy** se ozývají stále blíž. Chtěli byste být **stavitel** nebo **spisovatel**? Viděli jsme **datl**, jak proklepávají **strom**.

9. Doplňte vynechaná písmena a pravopis odůvodněte.

„Tatínek mi koupí králíka. Slíbil jsem, že sám postavím králíkárnu. Myslím, že to dokážu. Umím přece už řezat pilou i zatloukat hřebíky. Nevím ale, jak mám začít. Zkusím si to nejdřív nakreslit.“ „Hlavně musíš pořádně měřit. Bydlíš v Měříně, tak to snad umíš. Sázi se, že ten kotec postavíš! Přece když něco slíbíš, musíš to splnit.“

V osobních koncovkách přítomných tvarů píšeme po obojetných souhláskách měkké í/í.